

това направи Василъ да се разсърди по много и да и-де да опустоши Българія по много. На Водина, която я дражахъ гръцитѣ тогази, българетѣ се подигнахъ да испаджтъ гръцитѣ; Василъ доде и ги умири, пакъ отиде на Солуѣ. Тамъ Радомиръ проводи единъ по-славникъ да му ище миръ, Василъ на мѣсто да направи миръ отиде на Могленъ, опустоши тамошнитѣ мѣста и призе крѣпостъта Едесъ. Българската войска отъ този градъ Василъ я проводи у Азія; отъ войводитѣ на тая войска имаше много болѣри (1015.) Владиславъ, Аароновътъ сынъ, уби Радомира, който го бѣше отръвалъ отъ смрътъ, както видѣхми по горѣ. Той стана тогази на мѣстото на Радомира, и проводи посланикъ до гръцкіятъ царь да ище да му се покори и да го остави да царува. Ако и да се дадохъ и отъ двѣтѣ страни записи за тая работа, нъ Василъ слѣдъ малко като се научи че Владиславъ не се дрѣжи на думата си, и се готвѣлъ да се бие съ гръцитѣ, връща се пакъ у Българія, опустошава прѣзъ дѣто минува и изважда очитѣ на сичкитѣ роби дѣто ги улавя. Тогази отива камъ Скопїя, която бѣше на онова врѣме българска столицина, опустошава околнитѣ мѣста и отива на Дорашіумъ. Дорашіумъ съ Сръбія наедно до дѣ ги управяше Владимиръ, Самуиловътъ зетъ, можахъ да стојтъ на гръцитѣ на срънца; нъ Владиславъ уби Владимира, и гръцитѣ познахъ, че тѣзи страни останяхъ слаби и отидохъ да ги земжтъ. Нъ гръцитѣ се врънахъ, защото българскїятъ войвода Ибазъ разби единъ дѣлъ отъ гръцката войска дѣто бѣше остангла у Пелагонїя. Василъ отиде тамъ, нъ нищо не можѣ да стори, връжъ се и остави двама войводи, отъ които Ксифїя достигъ до Софія зе много мѣста и отиде да земе и Перникъ, дѣто доде и Василъ. Гръцитѣ се махъхъ три мѣсеца на Перникъ, и като не можахъ да го земжтъ, врънахъ се да празмувжтъ